

Parochie	1
In de pen	6
Samenleving	8
Klapstoel	9
Kerk	10
Buitenland	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeacteur

Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Opocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans

Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge

tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent

tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt

tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen

tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel

tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie houdt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Paus pleit voor verzoening, maar wie werkt eraan?

„ Er wachtte paus Benedictus XVI tijdens zijn bezoek aan Libanon, van vrijdag 14 tot zondag 16 september, een delicate opdracht. Vooreerst wierp het geweld in buurland Syrië een schaduw over de reis. Vervolgens was er de verdeeldheid onder de Libanese christenen zelf – zowel over de situatie in eigen land als over de burgeroorlog in Syrië. Ten slotte maakten de druk op de christelijke gemeenschap in het hele Midden-Oosten en het wereldwijde islamitische protest tegen een YouTube-filmpje waarin met de profeet Mohammed wordt gespot, dit pausbezoek tot een van de meest risicovolle ooit. Desondanks verzekerden alle Libanese politieke en religieuze leiders, moslims inbegrepen, dat Benedictus XVI welkom was.

Al lang vóór de situatie in Syrië explosief werd, lag het doel van deze pausreis vast, met name de afkondiging van de besluiten van de in 2010 in Rome gehouden synode over het Midden-Oosten. Die besluiten en aansporingen werden gebundeld in een post-synodale apostolische exhortatie en op zondag 16 september aan de bisschoppen van Libanon, het Heilig Land en de andere landen van de regio overhandigd. Dat gebeurde tijdens een eucharistieviering in Beiroet die door 320.000 gelovigen werd bijgewoond. Dat document wijst op het grote belang van een christelijke aanwezigheid in dat deel van de wereld waar het christendom tweeduizend jaar geleden ontstond. Rome wil dat christenen er een fundamentele rol blijven spelen, onder meer door bij te dragen tot de dialoog met de moslims en zodoende tot een vreedzaam samenleven van verschillende culturen.

Dialoog en verzoening waren ook de sleutelwoorden in Benedictus' toespraken. De 85-jarige kerkleider onderstreepte dat hij als een boodschapper van vrede was gekomen. Hij vroeg de jongeren niet bang te zijn en hun land niet te verlaten, maar te strijden tegen onrecht en mee te bouwen aan een nieuwe toekomst. „De Kerk heeft

u nodig”, benadrukte de paus, ook al begreep hij dat veel jongeren het geweld en de uitzichtloosheid liever ontvluchten. Voorts riep hij christenen en moslims op vriendschappen te sluiten, als goede burensamen te leven en elkaar als broeders in het geloof te ontdekken.

Naast de pleidooien voor interreligieuze dialoog en verdraagzaamheid, bracht de paus ook de religieuze vrijheid ter sprake. In het Midden-Oosten is dat een heikel thema. Het is genoegzaam bekend dat daar maar weinig landen zijn waar christenen hun geloof vrij kunnen belijden, zonder te worden gemarginaliseerd en zonder te vrezen voor hun leven. Benedictus benadrukte dat christenen nooit als tweederangsburgers mogen worden behandeld. Tegelijk veroordeelde hij andermaal alle geweld in naam van God en slaakte hij een alarmkreet over de toestand in Syrië. Hij uitte zijn treurnis over de verschrikkingen en drong aan op een initiatief van de internationale gemeenschap en de Arabische landen om het bloedvergieten te stoppen.

De Libanese christenen voelden zich na afloop van het bezoek gesterkt door de bemoedigende woorden van de paus. Voor de buitenwereld verliep de reis zonder incidenten, maar nogal voorspelbaar. Meer kon van de paus evenwel niet worden verwacht. De toekomst zal uitwijzen of zijn boodschap van hoop in deze door politieke, culturele en religieuze tegenstellingen verscheurde regio wordt gehoord. Voor de christenen oogt die toekomst hoe dan ook weinig rooskleurig. Honderd jaar geleden waren ze in het Midden-Oosten nog met twintig procent van de bevolking, vandaag met nauwelijks vijf procent. De hoop die sommigen op de Arabische Lente hadden gesteld, lijkt vervlogen en het geweld neemt almaar toe. „Maak je geen illusies”, vertelde een Libanese christen ter gelegenheid van het pausbezoek aan de Franse krant *Le Figaro*. „Democratie zal in de Arabische wereld nooit hetzelfde zijn als wat het Westen onder het begrip rechtsstaat verstaat.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Doofstom

KERK & leven, 14 AUGUSTUS 2012

In de tekst van de lezingen bij het evangelie van zondag 9 september las ik het verhaal van de doofstomme in Marcus 7, 31-37. Ook al ben ik inmiddels 85, dat woord 'doofstom' ergert mij telkens weer. Waarom heeft de Kerk het niet over 'gehoorgestoorden'? Die mensen zijn wel doof, maar toch niet stom? Waarom wijzigt de Kerk de evangelietekst niet in die zin?

Rachel TESTELMANS, Zonhoven

Arme klaren

KERK & leven, 22 AUGUSTUS 2012

Ik ergerde mij aan Marcel van Nieuwenborghs uitspraken in *Eieren voor de arme klaren*. Het is toch de taak van de pers er ruchtbaarheid aan te geven als Michelle Martin haar intrek neemt in het klooster van de arme klaren in Malonne? Wat maakt het nu uit of we al van de clarissen hebben gehoord of niet? Feit is dat die zusters zo wereldvreemd zijn dat ze het leed van de slachtoffers niet erkennen, wat weer een klap is in het gezicht van de nabestaanden van de slachtoffers aan wier leed maar geen einde komt.

De clarissen willen iedereen, ook gruwelijke zondaars, nieuwe kansen geven zodat die met een schone lei kunnen herbeginnen. Maar dan moet de daderes wel eerst de slachtoffers vergoeden en oprecht spijt betonen.

Hoe kunnen die zusters beoordelen of Michelle Martin al dan

niet spijt heeft? Ze is een zeer grote manipulator. Als ze echt spijt had, zou ze meer moeite hebben gedaan om de nabestaanden te vergoeden in plaats van die belachelijke 5 euro per maand. Gezien haar gruwelijke schuld zou ik in haar plaats niet meer vrij willen komen en boete doen. Ook aan hemelse goedheid zijn grenzen!

Dus, Van Nieuwenborgh, beschuldig de pers niet van sensatiezucht bij zulke feiten. De pers dient om onze ogen te openen voor het leed van de slachtoffers, want het gerecht en de politiek vertikken dit te doen. De armen en de zwaksten zijn onze prioriteit.

Jeanne MICHIELSEN, Brecht

Michelle Martin

KERK & leven, 5 SEPTEMBER 2012

Naar aanleiding van uw column *Rede versus emotie* wil ik het volgende opmerken. Net als vele anderen liet de vrijlating van Michelle Martin mij niet onberoerd. Hoe pijnlijk is het dat in deze zaak de wet moet worden gevolgd? Men kan zich trouwens de vraag stellen of deze wet, net als sommige andere wetten, niet moet worden herzien.

Ik ben het met u eens wanneer u schrijft dat vergeving een christelijk en hoogstwaarschijnlijk ook een humane deugd is. Vooral men vergiffenis kan schenken, moet er evenwel om vergeving worden gevraagd. Nergens en op geen enkel moment in

het hele proces heb ik daar echter iets over gehoord. Heeft Michelle Martin ooit vergiffenis aan de slachtoffers gevraagd? Heeft zij ooit een bewijs geleverd dat zij het weer goed wil maken? Hoogstwaarschijnlijk niet en in plaats van een gebaar te stellen naar de slachtoffers en hun nabestaanden, probeerde ze blijkbaar haar persoonlijke bezittingen veilig te stellen.

Het is zeer lovenswaardig dat de zusters van het klooster in Malonne contact hebben gezocht met Michelle Martin, maar hadden er toch niet wat meer voorwaarden moeten vervuld zijn vooraleer haar op te nemen? Dat alles maakt haar vrijlating voor mij pijnlijk en onverteerbaar.

Mia TAKS, Sint-Stevens-Woluwe

Radio en tv

KERK & leven, 22 AUGUSTUS 2012

Hierbij mijn reactie bij uw artikel *Beter kijken en luisteren naar televisie*. De toegankelijkheid verbeteren is erg lovenswaardig. Tot mijn grote ergernis moet ik echter vaststellen dat op de televisie, maar vooral ook op de radio, de verstaanbaarheid opzettelijk wordt bemoeilijkt door de makers zelf. Ze beginnen het nieuws met de hoofdpunten en maken daarbij opzettelijk zoveel achtergrondlawaai dat de luisteraar haast niets kan verstaan. Na het nieuws gebeurt hetzelfde.

Waar toe dient dat? Wie vindt zo iets uit? Tijdens de

uitzendingen worden onze zenuwen en oren gepijnigd door allerlei deuntjes, aandachttrekkers en storende achtergrondgeluiden die de verstaanbaarheid bemoeilijken. Waarom uitgerekend het weerbericht onverstaanbaar makendoorachtergrondmuziek?

De nieuwslezers zijn meestal zeer goed te verstaan, maar als derden verschijnen, is de verstaanbaarheid vaak uiterst slecht. Oorzaken: weinig articuleren, dialect gebruiken, veel te snel spreken. Er zou dus heel veel kunnen verbeteren zonder dure en ingewikkelde ingrepen. Waarom gebeurt dat niet?

Gerard HERMANS, Langdorp

Huishoudboekje

KERK & leven, 5 SEPTEMBER 2012

Ik las met veel aandacht uw artikel *We tellen opnieuw centen*, meer bepaald over het huishoudboekje. Via Radio 2 en *De grootste familie van Vlaanderen* heb ik het huishoudboekje kunnen downloaden. Het is een prachtig hulpmiddel als je al je uitgaven inbrengt, ook je brandstofkosten, verwarming en elektriciteit, alsook je noodzakelijke dagelijkse behoeften zoals levensonderhoud. Dan krijg je inderdaad een mooi overzicht en zie je perfect je uitgaven en inkomsten per maand. Het voordeel daarvan is dat je een mooi jaaroverzicht hebt en ziet waar er eventuele mogelijkheden zijn om te sparen. Echt een aanrader.

Ludo ALENUS, via e-mail